

## Η επιλεκτική μνήμη της καταστολής

Με την ολοκλήρωση των καταθέσεων των τεσσάρων ανδρών της αντιτρομοκρατικής, των τριών ως φερόμενων μελών της ομάδας παρακολούθησης του σπιτιού στο Χαλάνδρι και του προϊσταμένου τους, ολοκληρώθηκε ένας πρώτος κύκλος εξέτασης μαρτύρων που έχουν σχέση με την έναρξη της κατασταλτικής επιχείρησης εναντίον της Σ.Π.Φ. Τι μάθαμε όμως κατά την εξέταση αυτών των μαρτύρων;

Το σημαντικότερο απ' όσα μάθαμε είναι ότι στην υπηρεσία της αντιτρομοκρατικής, τη θεωρούμενη και ως ελίτ της αστυνομίας κι ως νούμερο ένα πυλώνα αντιμετώπισης του εσωτερικού εχθρού της Δημοκρατίας, μικρή σημασία έχει το να θυμάται κανείς λεπτομέρειες σχετικές με τη φύση της δουλειάς τους.

Για παράδειγμα μάθαμε ότι υπήρξαν πληροφορίες σε κεντρικό επίπεδο στην αντιτρομοκρατική ότι στο σπίτι στο Χαλάνδρι συνέβαιναν παράνομες πράξεις του ενδιαφέροντος της υπηρεσίας. Στο σπίτι αυτό είναι γεγονός ότι διέμεναν αναρχικοί κι ότι ήταν κέντρο επίσκεψης και από πολλούς άλλους αναρχικούς κι αντιεξουσιαστές κι εντελώς συμπτωματικά υπάρχει και ένα τρίτο Τμήμα στην αντιτρομοκρατική με αρμοδιότητα τον έλεγχο αντι-εξουσιαστικών οργανώσεων ( που ως γνωστόν αποτελούν τμήμα του ευρύτερου αναρχικού – αντιεξουσιαστικού χώρου. Παρόλα αυτά οι πληροφορίες σε “κεντρικό επίπεδο” διοχετεύονται περιέργως στο 1ο τμήμα της αντιτρομοκρατικής με τμηματάρχη τότε τον Φραγκίσκο και προϊστάμενο τον Χωριανόπουλο. Φυσικά αυτά τα τελευταία τα μάθαμε μετά από πίεση που ασκήθηκε σε αστυνομικούς της αντιτρομοκρατικής και συγκεκριμένα στον Χηνόπουλο στην εξέταση του στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο.

Μάθαμε ακόμα ότι υπό την επίβλεψη του συγκεκριμένου αξιωματικού, του Χηνόπουλου δηλαδή, συστήθηκε 20μελής επιχειρησιακή ομάδα επιτήρησης του σπιτιού. Από αυτούς τους 20 όμως μόνο 3 ήρθαν να καταθέσουν ( κι αυτοί επιλέχθηκαν από τον ίδιο τον Χηνόπουλο) κι οι υπόλοιποι 17 δεν εμφανίστηκαν ποτέ. Κι όχι μόνο δεν εμφανίστηκαν αλλά κανένας από τους υπόλοιπους 3 δεν θυμόταν ή δεν γνώριζε ποιοί ήταν οι υπόλοιποι 17, ούτε καν ο ίδιος ο προϊστάμενος της επιχείρησης στον οποίο υποτίθεται έδιναν και αναφορά. Θα περίμενε κανείς πως τέτοια επιχειρησιακά στελέχη ενός τέτοιου επίλεκτου σώματος θα είχαν μια ανωτέρου επιπέδου ικανότητα μνήμης και συλλογής πληροφοριών αλλά από ότι φαίνεται τελικά μάλλον αυτές οι ικανότητες είναι πολυτέλεια για τους συγκεκριμένους αστυνομικούς που κατέθεσαν. Όχι μόνο δε θυμάται κανείς ή δεν ξέρει ποιοί ήταν οι υπόλοιποι 17 που έλαβαν μέρος στην επιχείρηση αλλά η μνήμη και οι γνώσεις τους περιορίζονται αισθητά σε εξαιρετικά κομβικά και νευραλγικά σημεία της υπόθεσης στα οποία οι απαντήσεις επαναλαμβάνονται στο ίδιο μονότονο τέμπο: δεν ξέρω, δεν θυμάμαι, δεν ξέρω, δεν θυμάμαι...

Τι άλλο μάθαμε απ' τους μάρτυρες της αντιτρομοκρατικής; Μάθαμε ότι η όλη επιχείρηση ήταν

επιτήρηση λείει και όχι παρακολούθηση. Τι σημαίνει αυτό; Όπως ο ίδιος ο επιβλέπων της επιχείρησης ο Χηνόπουλος διευκρίνισε δίνοντας σε παλιότερη απάντηση του τον ορισμό του τι είναι επιτήρηση: η επιτήρηση συνίσταται στη μη στατική και σταθερή παρουσία αστυνομικών στο σημείο αλλά στη συχνή διέλευση τους ανά διαστήματα, χωρίς μάλιστα να τους απασχολεί αν θα γίνουν αντιληπτοί. Όπως προέκυψε όμως τελικά από τα ίδια τους τα λεγόμενα οι επιφορτισμένοι με την επιτήρηση του σπιτιού αστυνομικοί έκαναν το εντελώς αντίθετο καθώς όχι μόνο είχαν σταθερή και στατική παρουσία πέριξ του σπιτιού αλλά έπαιρναν και μέτρα προφύλαξης ώστε να μη γίνουν αντιληπτοί (είτε μέσα σε κάποιο αυτοκίνητο σε διακριτική απόσταση, ή σε στάση λεωφορείων παριστάνοντας τους επιβάτες). Πως εξηγείται αυτή η αντίφαση; Όπως είπε κι ένας από αυτούς όταν ρωτήθηκε( και συγκεκριμένα ο Ξένος) είχαν το ελεύθερο για ορισμένες πρωτοβουλίες. Πράγμα που κι αυτό από μόνο του είναι μια αντίφαση διότι στο συντριπτικό ποσοστό των απαντήσεων τους σχετικά με τις ενέργειες τους ακούγαμε συνέχεια το ίδιο: “εγώ δεν ξέρω απλά εντολές έπαιρνα”.

Τελικά τι ισχύει;

Μάθαμε ακόμα πως οι πληροφορίες σε “κεντρικό επίπεδο” για το σπίτι στο Χαλάνδρι έφτασαν τέλη Αυγούστου αρχές Σεπτεμβρίου. Πράγμα όμως που διέψευδαν πλήθος δημοσιευμάτων και ρεπορτάζ στα ΜΜΕ/τα οποία επικαλούμενα άκρως έγκυρες και εμπιστευτικές πληροφορίες εκ των έσω, μέσα από την ίδια την αντιτρομοκρατική δηλαδή, έκαναν λόγο για ένα καλά οργανωμένο σχέδιο της αντιτρομοκρατικής, που εκπονήθηκε τρεις μήνες πριν την εισβολή στις 23/9 και περιελάμβανε την εντατική παρακολούθηση συγκεκριμένων ατόμων του αναρχικού/αντιεξουσιαστικού χώρου που θεωρούνταν ύποπτοι για συμμετοχή σε οργανώσεις αντάρτικου πόλης. Τα δημοσιεύματα έκαναν λόγο, μάλιστα, για συγκεκριμένη επιχείρηση σε νησί του Αιγαίου και πιο ειδικά στην Ικαρία, όπου αστυνομικοί της αντιτρομοκρατικής υποδύονταν τους τουρίστες προκειμένου να παρακολουθούν ύποπτους για συμμετοχή στη Σ.Π.Φ. Επρόκειτο για την περιβόητη “επιχείρηση βερμούδα” για την οποία τόσος λόγος έγινε στα κανάλια και τον Τύπο και η οποία υποτίθεται ήταν η καθοριστική επιχείρηση που οδήγησε στο σπίτι στο Χαλάνδρι. Πως τώρα φτάσαμε από την υποτιθέμενη εντατική παρακολούθηση ενός κύκλων υπόπτων για τρομοκρατία στην υποτιθέμενη διακριτική επιτήρηση του ίδιου κύκλου υπόπτων; Φυσικά και σε αυτή την περίπτωση όλοι οι αστυνομικοί που κατέθεσαν επικαλέστηκαν άγνοια για τα δημοσιεύματα και αρνήθηκαν κατηγορηματικά ότι έχουν ακούσει να έγινε κάποια τέτοια επιχείρηση το καλοκαίρι του 2009. Σε ερωτήσεις που του έγιναν όμως ο Χηνόπουλος αναγκάστηκε να παραδεχθεί ότι είναι συνήθης πρακτική των ΜΜΕ να υπερβάλουν για να δημιουργήσουν κλίμα μετά από παρόμοιες αστυνομικές επιχειρήσεις και μάλιστα δήλωσε εμφαστικά και λίγο ενοχλημένος γιατί στριμώχτηκε ότι στη συγκεκριμένη περίπτωση “κακώς βγήκαν αυτά τα δημοσιεύματα”. Αυτές οι δηλώσεις από έναν αξιωματικό της αντιτρομοκρατικής, υπεύθυνο μάλιστα για μια ολόκληρη επιχείρηση που παρουσιάστηκε κι ως εξάρθρωση της Σ.Π.Φ. έχουν ιδιαίτερη σημασία αν και έρχονται κάπως

καθυστερημένες κατά επτά χρόνια. Ουσιαστικά όμως μάλλον είναι η πρώτη φορά που στέλεχος της αντιτρομοκρατικής παραδέχεται ότι τα ΜΜΕ έχουν ένα ιδιαίτερο ρόλο σε τέτοιες κατασταλτικές επιχειρήσεις και μπορεί ο στόχος του Χηνόπουλου να ήταν η αποστασιοποίηση του από τα δημοσιεύματα, με αυτό που είπε ωστόσο ομολογεί άθελα του αυτό που όλοι ξέρουμε: ότι η αντιτρομοκρατική και τα ΜΜΕ βρίσκονται σε απόλυτη σύμπνοια.

Αυτό που επίσης μάθαμε από την εξέταση των αντιτρομοκρατικών είναι ότι κανείς τους δεν αναγνώρισε πρόσωπα παρά μόνο όταν τους επιδείχθηκαν φωτογραφίες ταυτότητας (ή τουλάχιστον έτσι είπαν) οι οποίες με τη σειρά τους προέκυψαν μετά από ταυτοποίηση συγκεκριμένων οχημάτων με τους φερόμενους κατόχους τους. Φυσικά και σε αυτή την περίπτωση οι λεπτομέρειες και η χρονική ακολουθία των γεγονότων παρέμειναν θολές καθώς για ακόμα μια φορά κανείς δεν ήξερε ή δεν θυμόταν. Παραβλέποντας ωστόσο την αναγνώριση προσώπων των οποίων η ταυτότητα δεν προέκυψε από κάπου, διότι τα οχήματα που οδηγούσαν ήταν στο όνομα συγγενών τους, φτάνουμε στο άκρως παράδοξο: την ταυτοποίηση και αναγνώριση προσώπου για το οποίο εκδόθηκε ένταλμα σύλληψης και μάλιστα φωτογραφιζόταν για μήνες από τα ΜΜΕ κι ως μέλος του “σκληρού πυρήνα” της Σ.Π.Φ. Πρόκειται για ένα υποτιθέμενο πρόσωπο με όνομα Ελένη Κοντοπούλου, ηλικίας 19-20 χρονών το 2009. Μόνο που τέτοιο πρόσωπο με αυτό το όνομα κι αυτή την ηλικία δεν υπήρξε ποτέ το 2009. Ο Χηνόπουλος όταν αρχικά ρωτήθηκε προσπάθησε να τα μπαλώσει λέγοντας πως η ταυτοποίηση του συγκεκριμένου ατόμου τελικώς ήταν λάθος διότι δεν είχε σχέση με την υπόθεση. Όταν βέβαια πιάστηκε κι άλλο αναγκάστηκε να παραδεχτεί ότι επρόκειτο για ένα ανύπαρκτο πρόσωπο εξαρχής κι ότι η υπηρεσία του προέβη σε γκάφα.

Τελειώνοντας λοιπόν ο πρώτος κύκλος εξέτασης μαρτύρων σχετικά με την υπόθεση της καταστολής της Σ.Π.Φ. μένουν πίσω κάποια βασικά χαρακτηριστικά μιας βιαστικής, κακοσχεδιασμένης και πρόχειρης προετοιμασίας καθώς μέχρι τώρα έχουν φανεί και θα φανούν κι άλλα συνέχεια, καίρια λάθη της αντιτρομοκρατικής. Λάθη τα οποία σε λιγότερο από δυο μήνες μετά τις 23/9 κόστισε όλο το ξήλωμα της ηγεσίας της αντιτρομοκρατικής. Ένα ξήλωμα που κι ο ίδιος ο Χηνόπουλος χαρακτήρισε άδικο δεδομένης της πολύ πρόσφατης επιτυχίας της αντιτρομοκρατικής που τελικά δεν ήταν τόσο επιτυχία καθώς σχεδόν όλο το επιχειρησιακό σκέλος της οργάνωσης κατάφερε να διαφύγει και να οργανώσει σε διάστημα περίπου δέκα ημερών τη βομβιστική επίθεση στην προεκλογική ομιλία του τότε πρωθυπουργού Κωνσταντίνου Καραμανλή. Φυσικά για όσους από εμάς έχουν αναλάβει περήφανα την ευθύνη για τη συμμετοχή τους στη Συνωμοσία Πυρήνων της Φωτιάς χωρίς ΠΟΤΕ να μετανιώσουν όλα αυτά, δεν έχουν καμία σημασία όσον αφορά τη νομική τους διάσταση. Αυτό που έχει σημασία όμως για εμάς και που θα προσπαθήσουμε να αναδείξουμε είναι κάτω από ποιες πολιτικές και κοινωνικές συγκυρίες έγινε η συγκεκριμένη επιχείρηση, ποιες πολιτικές σκοπιμότητες εξυπηρετούσε, ποιες μεθοδεύσεις έγιναν σε πολλαπλά θεσμικά επίπεδα και κάτω υπό ποιες συνθήκες ένας μεγάλος αριθμός ανθρώπων που

είτε λόγω πολιτικής στράτευσης τους στον αναρχικό χώρο, είτε επειδή ανήκουν σε ένα ευρύτερο συγγενικό-φιλικό περιβάλλον βρέθηκαν να διώκονται, να καταζητούνται, να προφυλακίζονται ακόμα και να καταδικάζονται χωρίς να έχουν την οποιαδήποτε σχέση με την Σ.Π.Φ. Αυτά είναι πράγματα που θα προκύψουν και στη συνέχεια με την εξέταση κομβικών ηγετικών στελεχών της αντιτρομοκρατικής, οι οποίοι θα κληθούν να απαντήσουν σε ζητήματα που θα ρίξουν περισσότερο φως στην υπόθεση, στελέχη όπως ο Δημήτρης Χωριανόπουλος, ο οποίος διατηρούσε και στενές σχέσεις με τον τότε πρωθυπουργό Κωνσταντίνο Καραμανλή. Ο ίδιος ο Καραμανλής μάλιστα τον αναγνώρισε σε φωτογραφία στην οποία βρισκόταν στα βαφτίσια της οικογένειας Καραμανλή και μάλιστα απάντησε ότι από όσο γνωρίζει δεν είναι στις αρμοδιότητες των στελεχών της υπηρεσίας τέτοιου επιπέδου κοινωνικές συναναστροφές.

Παναγιώτης Αργυρού  
μέλος της Συνωμοσίας Πυρήνων της Φωτιάς- FAI/IRF